

La Humanitat

Any II : Núm. 203
Barcelona, 5 de juliol de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

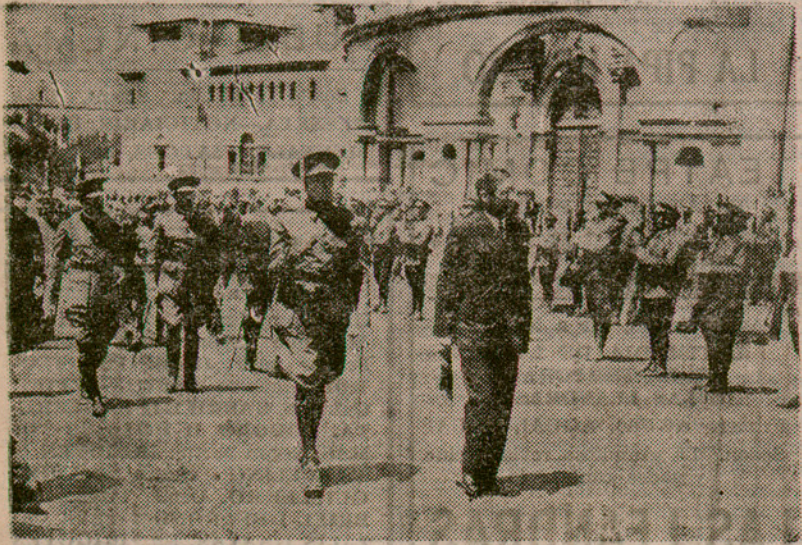
Fundador LLUIS COMPANYS

Nerviositat no és covardia

Avui, els nostres parlamentaris, tornaran a encarar-se, com tots els dimarts, amb la feixuga responsabilitat que els comporta el mandat unànime de Catalunya. Ben fresca, encara, la inqualificable bajanada dels "aristòcrates" feixistes, no tindrà res d'estrany que un punt de nerviositat sacsegi l'estòtica resistència que els nostres homes vénen donant proves d'ençà que varen iniciar-se els debats entatuites. Hem dit nerviositat, no covardia. Els catalans no se senten ni s'han sentit mai covards, com certs homúnculs, per a no dir-los altra cosa, que no saben ni completar les bacinades que comencen.

El tic nerviós que possiblement fereixi avui la sensibilitat dels defensors de Catalunya, no és altra cosa que una mena de defensa orgànica contra les impureses de l'ambient. Ambient carregat, viciat, ple de metzines que tota la noblesa i bona voluntat dels madrilenys honrats i dignes, no aconsegueixen esvaïr. L'actitud provocativa "bravucona" de certs sectors de premsa i d'opinió, ja particularment difícil el comès sagrat de la Diputació catalana. Hom diria que sent la bravada pestifera dels milions de Joan March, posats en peu de guerra contra el règim nou que ha gosat segar-li l'herba sota els peus; hom diria que percep la vibració dissimulada de cent-mil voluntats, irresponsables, mogudes de lluny estant per la Companyia de Jesús, que mai no perdona, i per la llopada que malmet avui la bellesa autèntica dels boscos de Fontainebleau.

Seguirà la batalla, i arribarem allí on calgui, pesi a qui pesi. Que ningú, entr eels contraris, descoberts o amagats, conjoinqui el tic nerviós—nerviós d'indignació i de repulsa—que pugui trencar l'accent dels oradors de casa, amb por o encongiment que no sentim ni sentirem mai de la vida. Aquells entre els castellans que ens coneixen a fons, són els primers a declarar que nosaltres som més accessibles al sentiment que vol dir a la passió, que no pas al lucre mercantil. Nosaltres ens juguem el tot pel tot, si convé, sense escandallar quan pot costar-nos. Som tot el contrari d'aquetes Cambres de Comerç i Fuerzas vivas, que emboliquen amb fulles de patriotisme demodé, les seves inquietuds relatives en realitat al més vulgar dels tòpics "el cocido".

El ministre d'Agricultura, senyor MARCELLI DOMINGO, revistant les forces que li tributaren honors, en anar a presidir l'acte inaugural del Congrés d'Indústries de la Pintura i Afins, celebrat a Montjuïc

ESTAMPA PIRENENCA

La caça de l'isard a la Vall d'Aran

A Lés, suggestiu poble de la Vall d'Aran, tocant a França, al cor del Pireneu, el foraster cada dia és convidat a menjar isard. Aquest exquisit plat pireneic és desconegut a les ciutats i viles catalanes allunyades del massís muntanyenc que ens separa de França.

L'isard és una mena de cabra muntanyenca, àgil, resistent, que tresca pels pics inacessibles i la cacera de la qual, difícilíssima, no està a l'abast de qualsevol.

A Lés, un vell muntanyenc, de pell arrugada i curtida pel vent gelat, guia obligat en totes les expedicions de caça, ens donà algunes explicacions de com cal procedir per a caçar l'inquiet habitant dels cims glaçats.

—L'isard és un animal molt espartadís i té una oïda molt fina que l'adverteix del perill. Viu als cims plens de neu, als ventisquers inacessibles. Calculeu, doncs, que no és cosa fàcil posar-los a tret.

—Com els cacen, doncs?

—Es cacen de dues maneres: a l'aguait i a la batuda. Sigui com sigui, cal conèixer molt bé el terreny i els costums dels animals. No deuen els caçadors fer el més petit soroll i deuen anar contra la direcció del vent, car l'oïda sensible i prodigiosa de l'isard l'adverteix del perill a distàncies enormes. El trepig de les espartanyes damunt la neu, una branca que caigui, una pedreta que rodoli, són suficients perquè l'isard fugi amb lleugeresa tal, que no hi hagi manera de caçar-lo.

—Deu ésser pesada aquesta cacera.

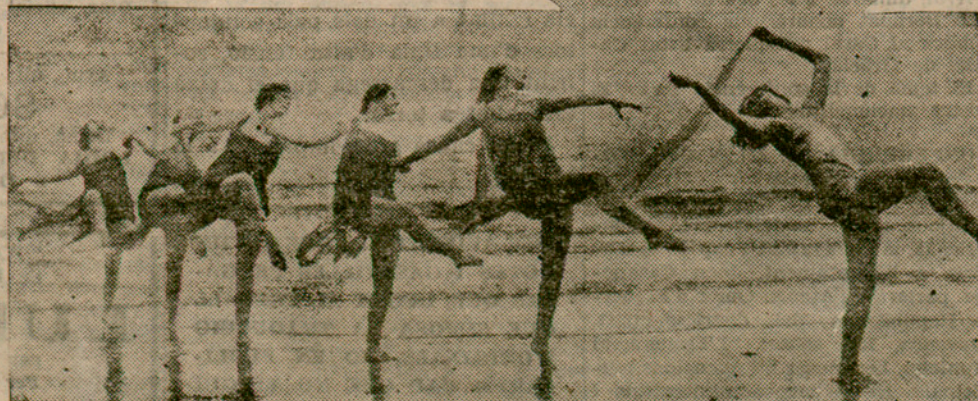
—Solament poden practicar-la els que tinguin una gran resistència de cames i de pit, doncs cal fer marxes molt penoses d'un cim a l'altre sortejant singles i precipicis. Moltes vegades una jornada de cacera s'acaba amb resultats negatius.

—Es cert que també hi ha ossos al Pireneu?

—Per aquesta banda es pot dir que no. A la banda d'Osca tinc entès que encara se n'hi troben. Act, cap a la Vall, alguna que altra vegada se n'ha vist algun, procedent, sens dubte, de l'altra banda.

La dansa, a les platges de moda, s'ha convertit enguany en un exercici obligat. Per això és molt corrent veure en elles escenes plenes de gràcia i de seducció, com aquestes que reproduïxen les fotografies adjuntes.

LAMENTABLE INCIDENT

La Companyia del Nord es nega a trametre un telegrama redactat en català

Un telegrama dipositat per una dependència municipal, el qual estava redactat en català, fou cursat pel servei de Telègrafs de l'Estat, però ha estat tornat a l'Ajuntament perquè en una de les estacions de la Companyia de Ferrocarrils del Nord s'han negat a transmetre'l pel fet de no estar escrit en castellà.

L'Alcalde, doctor Aiguader, ha tramès una carta al director de la Companyia dels F. C. del Nord, fent constar que, mentre el servei de telègrafs de l'Estat no posa cap inconvenient en cursar telegrams redactats en català, la intransigència d'empleats poc comprensius de la Companyia motiva un lamentable incident com el succeït.

LES ASCENSIONES A L'ESTRATOSFERA

Manifestacions del professor Piccard

París. — Un periodista ha entrevistat el famós aeronauta professor Piccard, el qual ha dit:

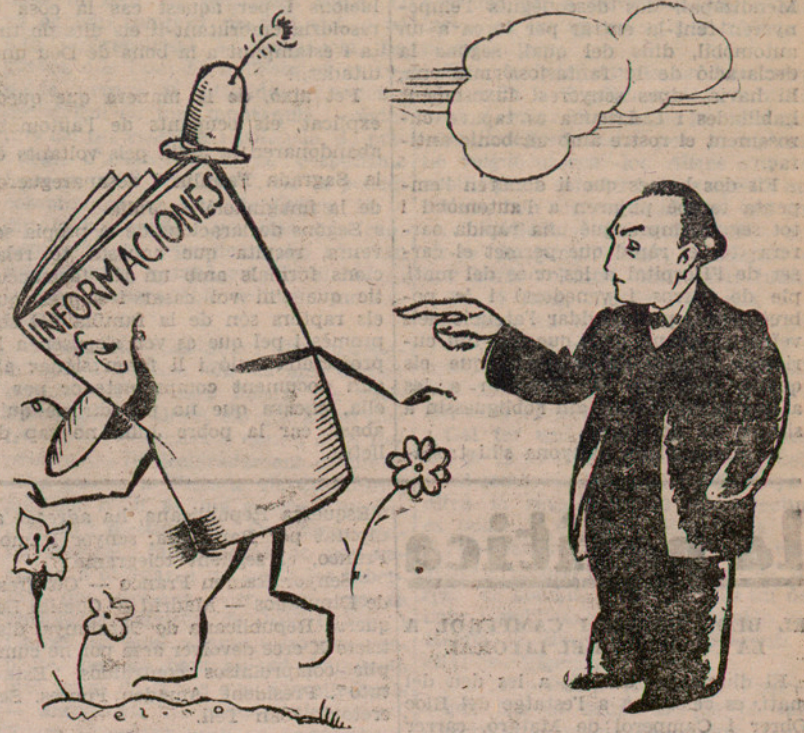
—Ja podeu anunciar que la meua segona ascensió a l'estratosfera està a punt de fer-se. No tractaré de batre cap rècord d'alçària ni de permanència a l'aire i sí solament de desenrotllar les meves investigacions científiques.

Espero poder realitzar la meua ascensió d'ací a uns quinze dies, però no puc anunciar exactament la data perquè depèn de molts factors, principalment dels atmosfèrics.

Des de mitjan març darrer que estic treballant en la preparació d'aquest vol, completant els preparatius del globus i de la barqueta. Aquesta ja és construïda amb tot el necessari i a satisfacció completa. Ens oferirà el màxim de seguretat i de solidesa. Té 2'10 metres d'alçada i només pesa un quintà i mig. En el seu interior hi instal·larem només escaleta d'accés, els aparells d'observació, el dipòsit de doble aixeta per a la sorra de llast i els proveïments.

Piccard ha afegit que pensa poder-se elevar, al menys, a 15.000 metres d'alçària, des d'on, si l'atmosfera és neta, es podrà albirar un superb panorama.

Manca encara instal·lar a bord dos aparells de ràdio: un d'emissor i un altre de transmissor.

UNA PROTESTA ELOQUENT

Els espanyols republicans de Buenos Aires protesten de l'agressió al senyor Ventura Gassol

Ha estat tramesa al diputat senyor Ventura Gassol, la següent lletra:

"Muy Sr. mio:

La circunstancia de encontrarme fuera de Madrid el día que fué usted objeto de la estúpida agresión que condenan por igual todas las personas cultas y sensatas, me impidió expresarle personalmente mi protesta, que es la de los "Españoles afiliados al Centro Republicano de Buenos Aires y a las demás instituciones similares que existen en aquella República, de las cuales ostento poderes que me autorizan a dirigirle estas líneas.

Sepa usted que los republicanos españoles en el Plata, ni ahora ni nunca hemos comulgado con esa gracia, que no es mas que una mezcla de procaçidad y de insolencia, alimentada por la incultura y la chulapería del más bajo fondo, que se ha asimilado el señoritismo "cavernícola" local.

Le saluda con la cordialidad de siempre,

Manuel R. Rodríguez

Secretario general del Centro Republicano Español en Buenos Aires."

Mac Donald ha tramès a Von Papen el text de l'acord pres pels ex-aliats

Lausana. — La data d'ahir fou decisiva en la Conferència de Lausana, tal com ja s'havia previst i nosaltres havíem comunicat el darrer dissabte.

A les nou del matí d'ahir, diumenge, Mr. Mac-Donald envià a Herr von Papen i als altres membres de la delegació alemanya, el text de l'acord

definitiu de les potències ex-aliades. Tal com ja es digué, dit acord fixa en 4.000 milions de marcs or, el saldo dels deutes de guerra, compresos l'any de la moratòria Hoover. A més, sempre segons dit acord, els alemanys hauran d'assegurar el servei dels emprèstits Dawes i Young, el reemborsament de francs belgues i altres insignificants detalls que es designen amb el nom general de "mixed claims".

El document enviat a la delegació alemanya és molt curt, ja que és integrat únicament per dotze articles breus.

DENUNCIEM...

Això del vot de les dones

Això del vot de les dones ha esdevingut, en mans de la Lliga, una martingala. Una martingala i una manobra tèrbola i perillosa que cal evitar de totes passades.

Demà, en la sessió de l'Ajuntament, el popular regidor Solà de Cañizares —popularitat que no li envegem— en complicitat amb la minoria de la Lliga, es dedicarà al vot de les dones.

L'altra tarda, el regidor de l'Esquerra Francesc Costa, es presentà a les oficines del Cens i descobrí que hi treballaven, d'una manera poc clara, tres homes que estaven fent feina per a la Lliga.

El vot de les dones, en mans de la Lliga, és un perill per a la República. Cal recordar que en un convent on viuen vint-i-cinc monges s'hi feien constar dos-cents vots.

Cal estar alerta i treballar per tal que aquestes manobres no siguin possibles.